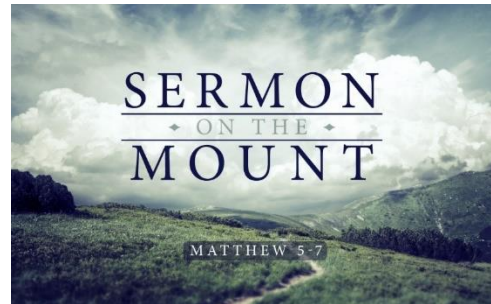

DEEL 10, JEZUS EN HOE WE BIJ ABBA KOMEN

HET DOEL VAN DE HEER JEZUS

We denken dit seizoen na over de Bergrede. **In de Bergrede laat Jezus zien hoe een burger van Zijn Koninkrijk eruit ziet en hoe deze behoort te leven.**

Het is dus veel meer een karakterbeschrijving van een burger van dat Koninkrijk dan dat het een wetboek van het Koninkrijk is. Na een algemene inleiding hebben we gekeken naar de zaligsprekingen. In die zaligsprekingen laat Jezus zien hoe een burger van Gods Koninkrijk eruit ziet en vervolgens zegt Hij in de Bergrede welke uitwerking iemand met deze karaktereigenschappen in de wereld om hem heen behoort te hebben. De Heer spreekt over vruchten van Zijn gerechtigheid. Telkens speelt de tegenstelling tussen de leer van Jezus en de Schriftgeleerden en farizeeën een belangrijke rol. Waar is dan het Koninkrijk van God? Het Koninkrijk van God wordt zichtbaar waar God Zijn gezag mag uitoefenen en een burger van Gods Koninkrijk is iemand die Gods gezag erkent en wil gehoorzamen.

BID EN U ZAL GEGEVEN WORDEN

Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opgedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opgedaan worden.

(Matteüs 7:7-8)

Een uitspraak van de Heer die vaak aangehaald wordt om maar te kunnen 'bewijzen' dat God ons werkelijk alles geeft waar we maar voor bidden. De Heer Jezus heeft dat namelijk beloofd. **Hoe kijk jij naar deze uitspraak? Mogen we op grond van deze belofte alles claimen wat we willen? Is dat wat Jezus beloofd?**

Het moge duidelijk zijn dat we deze uitspraak niet mogen zien als een losse belofte van Jezus om te vragen wat we willen om dat vervolgens ook te ontvangen. Waarom dan niet:

- A: een onverhoord gebed leidt dan tot teleurstelling en verdriet
- B: het maakt dat Christenen elkaar zullen veroordelen
- C: het maakt dat deze wereld een ongelofelijke rommel wordt
- D: het gebed tot iets magisch maakt
- E: het God tot onze loopjongen maakt.

F: de ware betekenis te vinden is wanneer we deze tekst lezen in de context van de gehele Bergrede waarin Jezus haar ook gesproken heeft.

In de Bergrede gaat het over het leven als burger van Gods Koninkrijk en hoe anders dat is als de (schijn)gerechtigheid van die de Schriftgeleerden en de Farizeeën onderwijzen en hoe anders dat leven is dan het leven van een ongelovige. Leven als Christen is uitdagend en drijft ons in de armen van onze hemelse Vader. Willen we werkelijk leven als burgers van Gods Koninkrijk dat hebben we de hulp van onze hemelse Vader nodig en daarom roept Jezus op tot gebed. Nadat Hij ons eerst al heeft leren bidden (Matteüs 6) komt Hij hier dus terug op die onmisbare relatie met God.

Bid, zoek en klop wijzen op een toenemende intensiteit van ons gebed.

- Wanneer we bidden/vragen komen we als kinderen met een hart vol verlangen bij onze hemelse Vader. Vragen laat zien dat we zelf niet hebben en kunnen en daarom God zoeken. We hebben Hem nodig, kunnen niet zonder Hem en verlangen naar Zijn nabijheid en hulp. (Filippenzen 4:6)
- Het zoeken laat zien dat we in/tijdens ons bidden actief zoeken naar Gods wil en leiding en verlangen deze te gehoorzamen. (Psalm 119:33-35)
- Het kloppen spreekt over ons volharden in het gebed. Niet alleen over een enkel punt maar ook als levensstijl een voortdurende gerichtheid op God nastreven. (Lukas 18:1-8 / 1 Thessalonicenzen 5:17)

Op welke wijze spelen deze zaken een rol in jouw persoonlijk gebedsleven? Is er iets waarin je zou willen groeien en hoe zou je dat kunnen doen?

Begrijp goed dat de Heer spreekt tegen mensen die altijd hebben geleerd dat God niet zomaar te benaderen is. Middels offers en priesters moesten er allerlei 'obstakels' overwonnen worden voor je bij God kon komen. Het is makkelijk om je voor te stellen dat mensen huiverig waren om met God te spreken. Zou God zich wel bezig willen houden met een klein mens als ik? Het woord ABBA gebruiken om God aan te spreken was voor velen revolutionair en misschien zelfs wel oneerbiedig. Jezus drukt ons met deze woorden andermaal op het hart om onze hulp en kracht bij onze hemelse Vader te zoeken.

WIE VRAAGT ONTVANGT

**Of is er iemand onder u die zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt?
Of als hij hem om een vis vraagt, zal hij hem een slang geven? Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader,
Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden.**

(Matteüs 7:9-11)

De Heer geeft de zekerheid dat God onze gebeden hoort en verhoort. Want wie vraagt zal gegeven worden, wie zoekt zal vinden als je klopt wordt er opengedaan. Nu vult de Heer deze open uitnodiging verder in. Het punt wat Jezus maakt is dat God, onze goede Hemelse Vader die absoluut betrouwbaar en goed is ook weet wat we nodig hebben. Jezus grijpt daarmee terug op hetzelfde idee als in Matteüs 6:25-34 waarin ook de boodschap is dat we mogen vertrouwen dat God geeft wat we nodig hebben.

Wat geeft God dan? Ik denk dat het goed is om daarin goed te blijven kijken naar de context waarin de Heer deze woorden spreekt. Het gaat om hoe je kunt leven als burger van Gods Koninkrijk. Zeker hebben we eerder in de Bergrede (onze Vader, H6) geleerd dat we mogen bidden om ons dagelijks brood, (eten, werk, kinderen, gezondheid en dergelijke...zeg maar de aardse zegeningen) maar de goede gaven die Jezus hier beloofd worden veel meer de geestelijke zegeningen. (geloof, vergeving, hulp, leiding en dergelijke) In de beschrijving die Lukas geeft van dit gedeelte (Lukas 11:5-13) wordt expliciet genoemd dat de Heilige Geest Gods goede gave bij uitstek is.

Belangrijk om bij het gebed dus te onthouden is

A: dat Gods Heilige Geest de beste gave is waar we om kunnen bidden en dat God deze nooit zal onthouden aan ieder die daar in verlangend geloof om vraagt.

B: dat wanneer we bidden om aardse zegeningen we dat doen in het vertrouwen dat onze hemelse Vader geeft wat goed voor ons is en ons nooit iets zal geven wat slecht voor ons is of iets zal onthouden wat goed voor ons is.

C: Gebed vraagt om nederig vertrouwen. We leggen ons leven in handen van onze Vader in de overtuiging dat we niets kunnen zonder Hem.

D: Gebed vraagt om gelovig verlangen. We leggen ons leven in handen van onze Vader in de overtuiging dat we niet willen buiten Hem.

Waar vraag jij God om, waar zoek jij naar en waarvoor blijf jij kloppen op Gods deur?

WAT GIJ NIET WIL DAT U GESCHIED???

Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

(Matteüs 7:12)

Dan nog zo'n vers wat vaak verkeerd wordt uitgelegd. We horen hem vaak andersom voorbij komen; *wat gij niet wilt dat u geschied, doet dat ook een ander niet*. Het klinkt erg leuk maar dat is niet wat de Heer Jezus hier zegt. Hij gebruikt het niet passief negatief maar juist positief actief. Zo vormt het ook de perfecte afsluiting van dit deel van de Bergrede waarin Hij ons onderwezen heeft over hoe we met God en mensen moeten omgaan. Dat we niet hypocriet moeten zijn in onze omgang met

God en anderen. Van nature is de mens geneigd om te handelen uit eigenbelang, zelfs godsdienst kan gemakkelijk misbruikt worden om er alleen maar zelf beter van te worden. Met deze woorden laat Jezus zien wat er in het centrum van het hart van een burger van Zijn koninkrijk behoort te zijn; de ander. Dat is de Ander met hoofdletter (God) en de ander met kleine letter (mijn naaste) want deze woorden zijn onmogelijk los te zien van Matteüs 22:34-40.

Het is God er niet om te doen om de mens een enorm juk met allerlei voorschriften op de schouders te gooien. Ook dit vers is niet een loden last die Jezus op onze schouders gooit. We kunnen immers alleen die ander liefhebben als we zelf genoeg liefde ontvangen. God de Vader laat in en door Christus en de Geest die liefde die wij nodig hebben rijkelijk stromen. Het hart van het Christelijk geloof is relatie. Door het offer van Jezus Christus allereerst de relatie met God en vanuit die liefde de relatie met de andere mens. Een leven waarin we niet slechts voor onszelf leven maar in alles zoeken om God en elkaar te dienen. Actief het goede voor elkaar te zoeken. (Filippenzen 2:1-11) Een burger van Gods Koninkrijk leeft niet langer uitsluitend voor zichzelf maar voor God en de ander. Als gelovigen vormen we dan niet alleen een volk maar ook een gezin waarin God onze Vader en wij elkaars broers en zussen zijn. We horen bij en zorgen voor elkaar.

Reageer eens op deze stelling: Het Christelijk geloof gaat niet over religie maar is relatie.

Welke concrete stappen ga jij zetten om te groeien in het actief zoeken naar het goede voor de naaste?

Hoe kunnen we dat huisgezin van God in de Baptistengemeente Vroomshoop nog beter vormgeven?
